

Извештај са активности Еразмус + пројекта (16 – 20. 3.2026. године)

Школа домаћин : Istituto Comprensivo Statale "Salvatore Quasimodo" Sicilia, Italia.

Job shadowing – Светлана Керечки

У периоду од 16-20. марта 2026. године , основна школа у Ђели (Сицилија) била је домаћин међнародне размене у оквиру Еразмус + пројекта , окупивши просветне раднике и ученике из три земље- Италије, Србије и Француске.

Већ од самог доласка, боравак је обележила изузетна срдачност и гостољубивост домаћина као и фантастична организација. Захваљујући овоме, створена је подстицајна атмосфера за рад и учење, а ова мобилност није била само прилика за професионално усавањавање , већ и драгоцен простор за интеркултурални дијалог.

Оно што је можда и најјачи утисак мог боравка у Ђели је срдачност, посвећеност и тимски рад носиоца Еразмус + пројекта школе домаћина – Марије Грације Пиперо, Марије Анђеле, Тицијане и Симоне.

Церемонија отварања превазишла је сва моја очекивања. Поздравни говор директорке школе, затим координаторке школе за Еразмус + пројекат, наступ школског оркестра и плесне групе састављене од ученика школе, који су нас упознали са културним наслеђем Сицилије , извођење химни Француске, Србије и Италије били су увод у активности које су следиле.

Што се тиче часова језика (италијански, француски, енглески), које сам посетила , фокус је био на комуникацији, што је веома слично приступу који се уобичава и у нашој школи. Акценат је на функционалној писмености - развијању вештина говора и слушања. Ученици се оспособљавају за слободну конверзацију. Оно што је различито, а дешава се захваљујући Еразмус пројекту, је што су ученици и наставници међусобно могли да комуницирају на три језика- италијанском, енглеском и француском, да једни од других науче неке нове термине и фразе , које у другим околностима не би имали прилике да чују. Неформалним разговорима, неоптерећени граматичком исправношћу а трудећи се да исте испоштују , међусобно су комуницирале све три групе - ученици са ученицима, наставници са наставницима и наставници са ученицима. На овај начин сви смо могли да унапредимо своје језичке компетенције.

Интересантно је да часове италијанског ученици имају 5- 6 пута недељно, што говори о бризи за национални идентитет. За мене, то је од велике важности, јер сматрам да је веома битно да поред тога што развијамо знање страних језика радимо на очувању свог културног наслеђа, језика и писма.

На часу музичке културе присуствовали смо “креативној методици “ на делу. Циљ часа био је да ученици разумеју емоционални аспект музике кроз практичан групни рад. Имали су задатак да исту композицију, користећи различите инструменте, изведу на различите начине. Променом темпа, динамике и начина свирања требало је да дочарају одређена осећања.

Оно што сам ја уочила је да за иновативност није потребна скупа опрема - било је довољно коришћење доступних инструмената. Што значи да врхунска настава не мора бити ограничена скупим ресурсима. Показало се да је улога наставника најмоћнија када он постави задатак - оквир, а затим дозволи ученицима да сами дођу до решења. Сам поступак тражења решења вреднован је једнако као резултат. Ученици су подстакнути на експериментисање - креативна слобода је смањила анксиозност код деце која нису музички образована, јер у исказивању емоција нема погрешног тона, већ само јединственог израза. Овакав приступ, ученике учи емоционалној писмености и емпатији - препознавању сопствених осећања али у усклађивању са другима како би група звучала као целина.

Интересантно је да је текст песме био на француском језику, тако да су ученици кроз међупредметну корелацију развијали и језичке компетенције.

Посебно сам импресионирана школским оркестром. Наиме, ученици који желе, имају могућност да у оквиру, рекла бих, часова слободних активности, уче свирање једног од четири инструмента (виолина, гитара, клавир и бубњеви). Настава се одвија у поподневним часовима, након обавезних школских активности. Ученици користе своје инструменте, изузев клавира. Фасцинантно је да је наставница од ученика који ове часове похађају направила оркестар који је својим музицирањем отворио наше Еразмус дружење у Ђели. Свирањем у оркестру ученици су унапредили и своје социјалне вештине – уче да успех зависи од сваког појединца, уче да поштују структуру и хијерархију у оквиру групе, што је основа демократског друштва. Обзиром да је оркестар звучао одлично и на све напред речено није чудо што смо ми (из Србије) пожелели да овакав облик активности постоји и у нашој школи.

Часови физичког васпитања одвијају се у физкултурној сали на исти начин као у нашој школи. Салу деле два одељења при чему се ученици та два одељења не мешају у активностима. Примећујем да се у школи у Ђели веома велики значај придаје сарадњи унутар тима, поштовању фер плеја, што је идентично циљевима физичког васпитања у нашем образовању. Уочила сам да су ученици отворени, комуникативни и фокусирани на задатке.

Оно што сам видела на часовима информатике је прави пример примене ИКТ-а у образовању. Користећи дигитални алат Метастепс ученици су направили фотогалерију Ђеле а затим креирали виртуелну туру кроз историју града. Ученици су радили у паровима: српско – италијанска комбинација. На овај начин развијали су своје дигиталне вештине (коришћење Метастепс алата представља прелазак са пасивног конзумирања садржаја на активно дигитално

стваралаштво и 3Д дизајн) и језичке компетенције. Поред тога овај процес је подстакао критичко мишљење, сарадњу и тимски рад.

Дигиталне компетенције и социјалне вештине ученици су унапређивали и на часовима роботике где су од лево коцки и специјалних додатака у мешовитим групама (Италија- Србија) правили роботиће који су се покретали уз одговарајуће команде.

Међупредметним повезивањем остварено је јединство стечених знања. Амбијентално изучавање географије и историје Ђеле представљало је логичан след на часове информатике и рачунарства.

Група локалних глумаца са културно- уметничким друштвом провела нас је кроз важне локалитете Ђеле а својим перформансима на аутентичним локацијама упознала са културом и традицијом. Кроз игру “ Потрага за фотографским благом “ (наставак на час информатике) мешовите групе ученика (Италија, Француска , Србија) тражиле су задате локације. Кроз ову активност ученици су развијали социјалне вештине јер је решавање проблема захтевало активну интеракцију, сарадњу, решавање несугласица и проналажење компромиса. Потрага је подстакла и интеракцију са околином- пролазницима у граду, што је довело до рушења социјалних баријера и изградњи самопоуздања. Ови часови су допринели и развоју језичких компетенција.

Историју и географију Сицилије упознали смо и у току посете Долини храмова (археолошки комплекс на листи УНЕСКО) у Агриђенту као и Музеју грчких реликвија .Монументалне грађевине на нас су оставиле неизбрисив утисак.

Што се тиче природних наука, за разлику од нашег образовног система, где се оне уче појединачно, на Сицилији, односно , у Италији, се изучавају обједињено у оквиру предмета Science.

Настава из овог предмета била је амбијентална у сарадњи са Plastic Free association а одвијала се кроз чишћење плаже у близини школе. Ова акција објединила је едукацију и практични рад у заједници, а задатак је био подизање свести о очувању обалског екосистема Сицилије.Ученици су научили да препознају различите врсте отпада и разумели његов утицај на морски биодиверзитет. Кроз њу су ученици развили социјалне вештине - тимски дух, одговорност, емпатију и солидарност. Разумели су значај грађанског активизма за очување природе планете . Акција је реализована успешно што су пропратили и локални медији.

Волела бих да и наша школа учествује у сличним еколошким акцијама, као што су уређење Ибарског кеја или школског дворишта како би сви наши ученици разумели да су еколошка писменост и грађански активизам универзалне вредности које треба неговати.

У оквиру наставе биологије и екологије – science – посећена је заштићена природна област – башта Kolymbetra. Кроз предавање које је за њих уприличено ученици су разумели труд који је потребан за очување оваквог локалитета али и развили свест о важности заједничког деловања за опште добро. Посета је унапредила и еколошку свест ученика – упознали су се са аутохтоним сортама агрума и маслина, различитим семењем. Развили су и своје предузетничке компетенције јер су имали прилику да виде и анализирају како један природни и историјски локалитет може постати самоодржива туристичка атракција без нарушавања екосистема.

У овој “учионици на отвореном” ученици су имали и час ликовног. Задатак је био да од различитих врста семења направе мозаик-дрво или храм. На овај начин развили су уметничке вештине – креативност, унапредили технику мозаика, али развили еколошку и ботаничку свест. Кроз директан сусрет са семењем а кроз предавање, научили су да препознају различите биљне врсте које су карактеристичне за Медитеран. Схватили су симболику семена као почетка живота и важност очувања семенског фонда за будућност планете.

Своја знања из географије, биологије и екологије ученици, а и наставници су проширили обиласком језера Biviere di Gela где су изучавали биодиверзитет језера. Разматран је и утицај човека на екосистем. Ученици су имали прилику да виде да је ово језеро биолошки филтер који одржава равнотежу читаве регије.

Осим наставе, значајан део пројекта су и неформална дружења којих је овде и те како било – церемонија отварања, white party, завршна церемонија, заједнички ручкови... Ова дружења су кључна за остваривање циљева мобилности јер заједничко време између осталог, омогућава ученицима и наставницима да користе страни језик у реалној животној ситуацији чиме се развијају језичке вештине. Кроз непосредан контакт са локалном културом, традицијом,

аутентичним људима и специфичним начином живота , ученици не добијају само нова знања, већ и дубље разумевање медитеранске културе, јачају социјалне вештине и прилагодљивост у новом окружењу.

Захваљујући изузетности наших домаћина из Ђеле смо дошли испуњени, задовољни и пуни утисака. Као, што смо већ негде написали - Ђела, оставила си озбиљан утисак на нас !

Salute!

Светлана Керечки, професор хемије